

Bilag til bet. o. lovf. ang. erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v.

ske færdigvarer og give råvarer, halvfabrikata, maskiner m. v. en vis fortrinsstilling. Færdigvarerne skal ikke lukkes ude — og det bliver de heller ikke —, men vi skal og må have tilstrækkelig valuta til at købe råvarer m. v. til udnyttelse af dansk industri, dansk håndværks og dansk landbrugs kapacitet og til at udvide og forbedre produktionsapparatet. Alene af denne grund kunne vi fra dansk side ikke uforbeholdent tiltræde frilisteforslaget i Paris.

2. Men yderligere måtte det fremhæves, at konkurrenceforholdene på det europæiske marked *ikke er lige*. Danmarks industri og kraftværker betaler en højere pris for kul end f. eks. engelske eksportindustrier gør det. På samme måde med stål og jern. Dette giver en ulighed i konkurrenceforholdet — en ulighed til ugunst for Danmark og en ulighed, som yderligere er blevet forværret, efter at England så overraskende — og i modstrid med, hvad der prægede de nylig afsluttede dansk-engelske forhandlinger — satte sine eksportpriser på kul i vejret.

Disse forhold måtte fremhæves fra dansk side.

Yderligere måtte opmærksomheden henledes på *toldspørgsmålet*. Også på dette punkt gør der sig en ulighed gældende. Danmark er som bekendt et af de lande, der har de laveste toldsatser i Europa. Dette betyder, at hvis vi sætter en vare på friliste — ja, så er importen virkelig fri, fordi toldsatserne i de fleste tilfælde er så lave, at de ikke hindrer importen. Anderledes med andre lande, der til trods for, at varer kommer på friliste, får en begrænsning i indførslen på grund af høj told. Med andre ord: andre lande ville frit kunne forøge eksporten af færdigvarer til Danmark, medens vi, forhindret af udlandets toldmure, ville have svært ved at komme af med vore færdigvarer gennem dansk eksport.

Alle disse forhold blev på den danske delegations vegne fremhævet af udenrigsministeren i en tale, der blev påhørt i organisationen under den allerstørste opmærksomhed. Gustav Rasmussen var en af de første, der tog ordet. Han talte umiddelbart efter Stafford Cripps, og de synspunkter, han fremførte, fik støtte fra adskillige efterfølgende talere, bl. a. fra den franske udenrigsminister Schuman og fra den svenske udenrigsminister Undén.

Fra dansk side tog vi på ingen måde afstand fra planen om en dristig frigørelse af den europæiske samhandel. Tværtimod fremhævede Gustav Rasmussen, at vi fra dansk side vil gøre vort bedste for at deltage i disse fælles bestræbelser. Efter at have stillet nogle tekniske spørgsmål, som jeg ikke skal fordybe mig i her, bl. a. vedrørende globallisternes stilling og beregningsgrundlaget for de 50 pct., måtte vi imidlertid fra dansk side erklære, at vi — af de grunde, jeg allerede har nævnt — næppe ville være i stand til at gå meget længere med hensyn til friere handel end angivet i de lister, Danmark allerede har indleveret. Og sådan som beregningsgrundlag m. v. var stillet op fra organisationens side, ville Danmark *ikke* nå op i nærheden af en 50 pct.s frigørelse af færdigvarerne.

Efter denne erklæring fra dansk side henledte organisationens formand, van Zeeland, opmærksomheden på, at Danmarks særlige forhold måtte være dækket af den undtagelsesparagraf i forslaget, der fastslår, at *hvis et af de deltagende lande som følge af sin økonomiske og finansielle situation føler sig ude af stand til at opfylde forslagets bestemmelser, skal det indgive rapport herom*.

Senere har chefen for den amerikanske Marshallorganisation, mr. Hoffman, understreget det samme overfor Gustav Rasmussen og mig.

Dette må vel opfattes således, at Danmark, selvom vi tiltræder beslutningen, er berettiget til ikke at opfylde 50 pct.s reglen fuldtud, hvis dette ikke synes forsvarligt efter de økonomiske forhold og retningslinier, vi iøvrigt arbejder under.

På det afgørende møde i dag, som har fundet sted efter min afrejse fra Paris, har Danmark meddelt, at den endelige beslutning om Danmarks tiltræden vil blive meddelt, når regeringen efter samråd med et udvalg fra rigsdagen har truffet sin afgørelse.

Efter min personlige vurdering skulle en tiltræden under disse omstændigheder ikke være betænkelig. Genopbygningslinien i dansk økonomi, fremgangen i produktionen og opretholdelsen af et højt beskæftigelsesniveau skal ikke sættes over styr. Efter de forhandlinger, der nu er ført, skulle det heller ikke risikeres.